

[Strona Główna](#) > ... > [Prawodawstwo I Orzecznictwo](#) > [Ustawodawstwo Krajowe](#) > [Latvia](#)

Ustawodawstwo krajowe

Autor treści:

Łotwa

Łotwa

Na tej stronie przedstawiono informacje na temat systemu prawnego na Łotwie.

Źródła prawa

Na Łotwie obowiązuje system prawa kontynentalnego. Jego najważniejszym źródłem jest prawo pisane – łotewskie akty normatywne.

Akty normatywne powszechnie obowiązujące

Akty normatywne (*ārējie normatīvie akti*) regulują stosunki między organami publicznoprawnymi, osobami fizycznymi i innymi podmiotami prawnymi.

Rodzaje aktów normatywnych według hierarchii norm prawnych:

- konstytucja Republiki Łotewskiej (*Latvijas Republikas Satversme*),
- inne ustawy,
- rozporządzenia Rady Ministrów,
- rozporządzenia Banku Łotwy, Komisji Rynku Finansowego i Kapitałowego (*Finanšu un kapitāla tirgus komisija*) oraz Komisji Przedsiębiorstw Użyteczności Publicznej (*Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija*); w łotewskim systemie prawnym rozporządzenia te mają taką samą rangę jak rozporządzenia wydane przez Radę Ministrów;
- wiążące akty prawa miejscowego.

Przepisy prawa Unii Europejskiej są stosowane zgodnie z ich pozycją w hierarchii norm prawnych. Stosując prawo Unii Europejskiej, organy i sądy muszą również brać pod uwagę orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Przepisy prawa międzynarodowego, niezależnie od ich źródła, są stosowane zgodnie z ich pozycją w hierarchii norm prawnych. Jeżeli istnieje sprzeczność pomiędzy normą prawa międzynarodowego a normą prawa łotewskiego, które zajmują tę samą pozycję w hierarchii norm prawnych, należy zastosować normę prawa międzynarodowego.

Wiążące akty prawa miejscowego wiążą wszystkie osoby fizyczne i prawne w określonym okręgu administracyjnym.

Akty normatywne powszechnie obowiązujące oraz inne akty prawne publikuje się w dzienniku urzędowym (*Latvijas Vēstnesis*). Opublikowane w dzienniku urzędowym akty zawierają autentyczną treść norm prawnych oraz są prawnie wiążące. Nie można się powoływać na nieznaną treść aktów prawnych lub urzędowych ogłoszeń opublikowanych w dzienniku urzędowym.

Podmiotami uprawnionymi do wydawania aktów prawnych są:

- naród łotewski, gdy wykonuje swoje uprawnienia ustawodawcze (jedną dziesiątą wszystkich wyborców może wnieść projekt ustawy do łaski marszałkowskiej; obywatele mogą również uczestniczyć w

referendach);

- parlament łotewski (Saeima) jest uprawniony do uchwalania ustaw;
- Rada Ministrów jest uprawniona do wydawania rozporządzeń na podstawie delegacji ustawowej;
- Bank Łotwy, Komisja Rynku Finansowego i Kapitałowego oraz Komisja Przedsiębiorstw Użyteczności Publicznej również są uprawnione do wydawania rozporządzeń na podstawie delegacji ustawowej;
- organy samorządowe są uprawnione do wydawania wiążących aktów prawa miejscowego na podstawie delegacji ustawowej.

Akty normatywne wewnętrznie obowiązujące

Akty normatywne wewnętrznie obowiązujące (*iekšējie normatīvie akti*) są aktami prawnymi wydawanymi przez podmioty prawa publicznego w celu określenia zasad ich wewnętrznego funkcjonowania lub funkcjonowania podlegających im jednostek bądź też w celu objaśnienia procedur używanych w trakcie stosowania przez te podmioty aktów normatywnych powszechnie obowiązujących. Akty normatywne wewnętrznie obowiązujące nie wiążą osób fizycznych. Jeżeli instytucja wydaje decyzję dotyczącą osoby fizycznej, nie może tego uczynić na podstawie takiego aktu.

Akty normatywne wewnętrznie obowiązujące dzielą się na:

- statuty (*nolikums*) lub regulaminy wewnętrzne (*reglaments*) organów, określające ich wewnętrzną strukturę i organizację lub wewnętrzną strukturę i organizację zarządu lub jednostki organizacyjnej powołanych przez taki organ;
- zalecenia (*ieteikumi*), regulujące korzystanie ze swobody uznania przyznanej na podstawie aktów normatywnych poprzez określenie jednolitego sposobu działania w podobnych okolicznościach. W pewnych przypadkach, jeżeli przemawiają za tym ważne przyczyny, zalecenia można pominąć;
- instrukcje (*instrukcija*), regulujące sposób stosowania aktów normatywnych powszechnie obowiązujących lub ogólnych zasad prawa;
- przepisy wewnętrzne (*iekšējie noteikumi*), regulujące procedurę wydawania decyzji administracyjnych, sposób wykonywania obowiązków przez urzędników i innych pracowników, bezpieczeństwo w miejscu pracy oraz inne sprawy związane z działalnością danego organu.

Akty normatywne wewnętrznie obowiązujące, niezależnie od rodzaju, zajmują tę samą pozycję w hierarchii norm prawnych. Jeżeli zachodzi kolizja norm zawartych w aktach normatywnych wewnętrznie obowiązujących, stosuje się przepisy aktu wydanego przez organ lub urzędnika zajmujących wyższą pozycję w hierarchii.

1. przepis ogólny w zakresie, w jakim nie ogranicza go przepis szczególny;
2. przepis nowszy, jeżeli oba przepisy są przepisami ogólnymi lub szczególnymi, przy czym decyduje data przyjęcia danego aktu normatywnego wewnętrznie obowiązującego.

Podmiotami uprawnionymi do wydawania aktów normatywnych wewnętrznie obowiązujących są:

- Rada Ministrów,
- członek Rady Ministrów,
- organ zarządzający jednostką publiczną,
- kierownik danego organu,
- kierownik jednostki strukturalnej utworzonej przez dany organ.

Źródła prawa: kategorie

Źródła prawa można podzielić na następujące kategorie:

- akty normatywne (*normatīvie akti*) – akty prawne określające normy prawne, wprowadzające je w życie, zmieniające je lub uchylające. Dzielą się one na akty normatywne powszechnie obowiązujące i akty normatywne wewnętrznie obowiązujące;
- ogólne zasady prawa – zapisane w aktach normatywnych lub niepisane podstawowe zasady ogólne określające zasady współżycia społecznego;
- normy prawa zwyczajowego – normy wykształcone w toku historii w wyniku rzeczywistego stosowania.

Normy prawa zwyczajowego stosuje się, jeżeli dane zagadnienie jest nieuregulowane ustawą ani innym aktem normatywnym powszechnie obowiązującym;

- orzecznictwo – wszystkie orzeczenia sądowe zawierające właściwe i znaczące rozwiązania prawne o charakterze abstrakcyjnym, na które sędziowie mogą się powoływać w uzasadnieniu swoich orzeczeń w innych sprawach;
- doktryna prawa – zespół twierdzeń uznanych przedstawicieli środowisk akademickich na temat prawa, tłumaczących normy prawne, ich źródło i stosowanie. Doktryna prawa jest szeroko wykorzystywana na potrzeby uzasadniania orzeczeń sądów i decyzji organów administracji publicznej.

Hierarchia norm prawa

Pierwotne źródła prawa

- akty normatywne – zajmują najwyższe miejsce w łotewskim porządku prawnym. Akty normatywne muszą być stosowane zgodnie z ich pozycją w hierarchii aktów normatywnych powszechnie obowiązujących;
- ogólne zasady prawa – stosowane, gdy dane zagadnienie nie jest uregulowane aktem normatywnym powszechnie obowiązującym. Są one również wykorzystywane przy dokonywaniu wykładni przepisów prawa. Ogólne zasady prawa mają tę samą pozycję w porządku prawnym i nie są uporządkowane w sposób hierarchiczny;
- normy prawa zwyczajowego – stosowane przy opracowywaniu przepisów prawa i dokonywaniu ich wykładni, gdy dane zagadnienie nie jest uregulowane ustawą ani innym aktem normatywnym powszechnie obowiązującym.

Wtórne źródła prawa

- orzecznictwo – orzeczenia sądów, które na podstawie przepisów procesowych są wiążące dla sądu rozstrzygającego sprawę. Orzeczenia są prawomocne, skuteczne wobec wszystkich, a ich też należy przestrzegać w równym stopniu co ustaw.

Wyroki Trybunału Konstytucyjnego (Satversmes tiesa) są wiążące dla wszystkich organów administracji rządowej i samorządowej, instytucji i urzędników, w tym także dla sądów, jak również osób fizycznych i prawnych. Norma prawna, którą Trybunał Konstytucyjny uzna za niezgodną z normą stojącą wyżej w hierarchii norm prawnych, przestaje obowiązywać z dniem opublikowania wyroku trybunału, o ile trybunał nie postanowi inaczej.

Jeżeli Trybunał Konstytucyjny stwierdzi, że umowa międzynarodowa podpisana lub zawarta przez Łotwę jest niezgodna z konstytucją, Rada Ministrów jest zobowiązana do bezzwłocznej zmiany postanowień tej umowy, zawieszenia jej stosowania bądź odstąpienia od przystąpienia do niej.

Wyrok Trybunału Konstytucyjnego (kończący postępowanie sądowe w sprawie) zawierający wykładnię przepisu prawnego jest wiążący dla wszystkich organów administracji rządowej i samorządowej, instytucji i urzędników, w tym dla sądów, jak również osób fizycznych i prawnych.

- Doktryna prawa wykorzystywana jest szeroko w uzasadnieniach orzeczeń sądów i decyzji organów administracji publicznej, przy czym nie ma mocy prawnej i nie jest co do zasady wiążąca.

Struktura instytucjonalna

Instytucje odpowiedzialne za przyjmowanie regulacji prawnych

Uprawnienia ustawodawcze przysługują łotewskiemu parlamentowi oraz narodowi łotewskiemu, który korzysta z prawa do udziału w referendum.

Rada Ministrów może wydawać akty normatywne w postaci rozporządzeń (*noteikumi*) w następujących sytuacjach:

- na podstawie delegacji ustawowej;
- w celu zatwierdzenia umowy międzynarodowej lub projektu umowy międzynarodowej, wypowiedzenia umowy międzynarodowej lub odstąpienia od jej stosowania, o ile konstytucja lub inna ustawa nie stanowią inaczej;

- jeżeli jest to konieczne do celów stosowania aktów prawnych Unii Europejskiej, o ile kwestia ta nie została uregulowana ustawą. Przepisy te nie mogą ograniczać praw podstawowych osób fizycznych.

Bank Łotwy, Komisja Rynku Finansowego i Kapitałowego oraz Komisja Przedsiębiorstw Użyteczności Publicznej mogą przyjmować akty prawne (rozporządzenia – *noteikumi*) wyłącznie na podstawie delegacji ustawowej i w zakresie swojej właściwości.

Organy samorządowe mogą przyjmować akty normatywne (wiążące akty prawa miejscowego) na podstawie delegacji ustawowej lub delegacji przyznanej rozporządzeniem Rady Ministrów.

Proces legislacyjny

W tej części przedstawiono w zarysie proces legislacyjny.

Ustawy

Inicjatywa ustawodawcza

Projekty ustaw mogą zostać przedłożone łotewskiemu parlamentowi przez prezydenta, Radę Ministrów bądź komisje parlamentarne, co najmniej pięciu posłów do parlamentu lub, zgodnie z procedurami konstytucyjnymi i w przypadkach przewidzianych w konstytucji, przez jedną dziesiątą ogółu wyborców.

Rozpatrywanie i uchwalanie projektów ustaw przez parlament

Projekty ustaw są rozpatrywane w trzech czytaniach. Dwa czytania odbywają się w przypadku projektów ustaw uznawanych za pilne: projektu ustawy budżetowej, poprawek do ustawy budżetowej oraz projektów ustaw w sprawie ratyfikacji umów międzynarodowych.

Projekt ustawy uznaje się za przyjęty i za obowiązujący, jeżeli został on rozpatrzony w trzech czytaniach lub w dwóch czytaniach w przypadkach opisanych powyżej oraz jeżeli po poddaniu pod głosowanie jego całości uzyskał bezwzględną większość głosów obecnych posłów do parlamentu.

Promulgacja ustaw

Prezydium parlamentu (Prezidijs) przedstawia prezydentowi wszystkie przyjęte projekty z wnioskiem o ich promulgację.

Prezydent ogłasza ustawy przyjęte przez parlament nie wcześniej niż dziesiątego dnia i nie później niż dwudziestego pierwszego dnia po ich uchwaleniu. Ustawa wchodzi w życie czternaście dni po jej ogłoszeniu (publikacji) w łotewskim dzienniku urzędowym (*Latvijas Vēstnesis*), chyba że w ustawie przewidziano inny termin.

Prawo do wstrzymania promulgacji ustawy

Prezydent ma prawo zażądać ponownego rozpatrzenia ustawy oraz wstrzymać jej ogłoszenie na okres maksymalnie dwóch miesięcy.

Prezydent może zażądać powtórnego rozpatrzenia ustawy z własnej inicjatywy, przy czym wstrzymać ogłoszenie ustawy może wyłącznie na wniosek co najmniej jednej trzeciej wszystkich posłów do parlamentu. Prezydent lub jedna trzecia wszystkich posłów do parlamentu może skorzystać z tego prawa w terminie dziesięciu dni od uchwalenia ustawy przez parlament.

Ustawa wstrzymana zgodnie z tymi zasadami zostaje poddana pod głosowanie w referendum krajowym, jeżeli co najmniej jedna dziesiąta ogółu wyborców złożyła podpis pod takim wnioskiem. Jeżeli jednak w terminie dwóch miesięcy, na które wstrzymano ogłoszenie ustawy, taki wniosek nie wpłynie, ustawa zostaje ogłoszona.

Referendum się nie odbywa, jeżeli w parlamencie odbędzie się jeszcze jedno głosowanie, przy czym co najmniej trzy czwarte wszystkich posłów do parlamentu zagłosuje za przyjęciem ustawy.

Ustawa przyjęta przez parlament, której ogłoszenie zostało wstrzymane przez prezydenta, może zostać uchylona

w referendum krajowym, jeżeli liczba osób, które wezmą udział w referendum, będzie stanowiła co najmniej połowę liczby wyborców, którzy wzięli udział w ostatnich wyborach parlamentarnych, i jeżeli większość z nich zgłasza za uchyleniem ustawy.

Jednak nie wszystkie ustawy mogą zostać poddane pod głosowanie w referendum krajowym. Do tej grupy należą ustawa budżetowa i ustawy w sprawie kredytów, podatków, ceł, taryf kolejowych, służby wojskowej, ogłoszenia i rozpoczęcia wojny, zawarcia pokoju, ogłoszenia stanu wyjątkowego i jego zakończenia, mobilizacji i demobilizacji oraz umowy z państwami obcymi.

Wejście w życie ustawy

Ustawa wchodzi w życie czternastego dnia po jej ogłoszeniu w łotewskim dzienniku urzędowym, chyba że w ustawie przewidziano inny termin. Vacatio legis biegnie od dnia następującego po dniu opublikowania ustawy.

Uchylenie ustawy

- z chwilą wejścia w życie ustawy uchylającej wcześniejszą ustawę;
- z chwilą wejścia w życie przepisu przejściowego innej ustawy przewidującego uchylenie wcześniejszej ustawy;
- z chwilą uprawomocnienia się wyroku Trybunału Konstytucyjnego stwierdzającego nieważność danej ustawy;
- jeżeli upłynął okres obowiązywania ustawy przyjętej na czas określony.

Rozporządzenia Rady Ministrów

Przedłożenie Radzie Ministrów projektów rozporządzeń

Projekty rozporządzeń opracowane przez ministerstwa, kancelarię premiera lub organ administracji publicznej podlegający premierowi są przedkładane Radzie Ministrów przez członka Rady Ministrów.

Projekt rozporządzenia sporządzony przez kierownika innego organu administracji rządowej lub samorządowej, organizację pozarządową lub partnera społecznego może zostać przedłożony komitetowi Rady Ministrów lub bezpośrednio Radzie Ministrów za pośrednictwem członka Rady Ministrów odpowiedzialnego politycznie za dany obszar, sektor lub podsektor.

Rozpatrzenie i uchwalenie projektów rozporządzeń Rady Ministrów

Projekty rozporządzeń przedłożone Radzie Ministrów są na wcześniejszym etapie przedstawiane i rozpatrywane na szczelbu sekretarza stanu. Następnie zostają one rozesłane do konsultacji międzyresortowych do odpowiednich ministerstw w celu zatwierdzenia, a także – w stosownych przypadkach – do innych odpowiednich organów. Ministerstwo Sprawiedliwości i Ministerstwo Finansów opiniują wszystkie projekty. W okresie konsultacji przedstawiciele organizacji pozarządowych mogą również przedstawić swoje uwagi na temat projektu.

Projekty rozporządzeń, które zostały uzgodnione, są rozpatrywane na posiedzeniu Rady Ministrów, podczas gdy te projekty, które nie zostały uzgodnione, są omawiane na posiedzeniu sekretarza stanu lub komitetu Rady Ministrów. Następnie projekty, które uzgodniono na takim posiedzeniu, są przekazywane do rozpatrzenia przez Radę Ministrów. Jeżeli projekt rozporządzenia został zatwierdzony na posiedzeniu Rady Ministrów, uznaje się, że został on przyjęty; od tej chwili uznaje się go za rozporządzenie Rady Ministrów.

Promulgacja rozporządzeń Rady Ministrów

Rozporządzenia Rady Ministrów są ogłaszane w łotewskim dzienniku urzędowym.

Wejście w życie rozporządzenia Rady Ministrów

Rozporządzenie Rady Ministrów wchodzi w życie w dniu następującym po jego ogłoszeniu w dzienniku urzędowym, chyba że jego treść stanowi inaczej.

Uchylanie rozporządzeń Rady Ministrów

Rozporządzenia Rady Ministrów tracą moc w następujących okolicznościach:

- z chwilą wejścia w życie rozporządzenia Rady Ministrów uchylającego wcześniejsze rozporządzenie;
- z chwilą wejścia w życie przepisów końcowych (derogacyjnych) innego rozporządzenia Rady Ministrów uchylającego wcześniejsze rozporządzenie;
- z chwilą utraty mocy obowiązującej przez przepis upoważniający;
- z chwilą uprawomocnienia się wyroku Trybunału Konstytucyjnego stwierdzającego nieważność danego rozporządzenia Rady Ministrów;
- z chwilą upływu okresu obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów, w przypadku gdy zostało ono przyjęte na czas określony.

Rozporządzenia Banku Łotwy, Komisji Rynku Finansowego i Kapitałowego oraz Komisji Przedsiębiorstw Użyteczności Publicznej

Przepisy dotyczące promulgacji, wejścia w życie i uchylania rozporządzeń Banku Łotwy, Komisji Rynku Finansowego i Kapitałowego oraz Komisji Przedsiębiorstw Użyteczności Publicznej są analogiczne do przepisów dotyczących promulgacji, wejścia w życie i uchylania rozporządzeń Rady Ministrów.

Wiążące akty prawa miejscowego

Przedłożenie projektów wiążących aktów prawa miejscowego radzie samorządowej

Projekty wiążących aktów prawa miejscowego mogą być przedkładane radzie samorządowej przez jej przewodniczącego, komisje rady, radnych samorządowych, osobę wnoszącą o przeprowadzenie nadzwyczajnego posiedzenia oraz przez kierującego administracją samorządową.

Rozpatrzenie i uchwalenie projektów wiążących aktów prawa miejscowego

Projekt wiążącego aktu prawa miejscowego uznaje się za przyjęty, a akt staje się obowiązujący, jeżeli zagłosowała za nim co najmniej połowa radnych obecnych podczas głosowania, o ile ustawa nie stanowi inaczej.

Rada przekazuje akt i jego uzasadnienie Ministerstwu Ochrony Środowiska i Rozwoju Regionalnego w formie papierowej i elektronicznej w terminie trzech dni od dnia podpisania. Ministerstwo ocenia jego legalność w terminie miesiąca od daty jego otrzymania, a następnie przekazuje swoją opinię radzie.

Jeżeli ministerstwo nie wyraziło żadnych zastrzeżeń co do legalności aktu lub nie przesłało radzie opinii w wyznaczonym terminie, rada ogłasza przyjęcie wiążącego aktu prawa miejscowego.

Jeżeli w opinii ministerstwa podniesiono zastrzeżenie, że akty te są niezgodne z prawem w całości lub części, rada wprowadza do nich poprawki według zaleceń zawartych w opinii i wydaje w ten sposób zmieniony akt. Jeżeli rada nie zgadza się z opinią w całości lub w części, przedstawia swoje uzasadnienie w decyzji i wydaje dany akt. Akty są przesyłane Ministerstwu Ochrony Środowiska i Rozwoju Regionalnego w formie pisemnej i elektronicznej w terminie trzech dni od dnia, w którym zostały podpisane.

Promulgacja wiążących aktów prawa miejscowego

Rada miejska (*Republikas pilsētas dome*) publikuje wiążące akty prawa miejscowego wraz z uzasadnieniem w dzienniku urzędowym ([Latvijas Vēstnesis](#)). Rada samorządowa (*novada dome*) publikuje wiążące akty prawa miejscowego wraz z uzasadnieniem w dzienniku urzędowym (od dnia 6 listopada 2015 r.) lub w dzienniku lokalnym bądź w dowolnym bezpłatnym biuletynie.

Uchwalając wiążące akty prawa miejscowego, rada samorządowa wskazuje, gdzie zostaną one opublikowane, a decyzję w tej sprawie publikuje w dzienniku urzędowym. Rada samorządowa może zmienić sposób ogłoszenia wiążących aktów prawa miejscowego nie częściej niż raz do roku. Po wejściu w życie wiążące akty prawa miejscowego są publikowane na stronie internetowej samorządu terytorialnego. Ponadto wiążące akty prawa miejscowego uchwalone przez radę samorządową są dostępne w gmachu danej rady samorządowej oraz w

urzędach administracji samorządowej.

Wejście w życie wiążących aktów prawa miejscowego

Wiążące akty prawa miejscowego wchodzi w życie w dniu następującym po dniu ich ogłoszenia w odpowiednim oficjalnym dzienniku promulgacyjnym, chyba że wskazują one inną datę wejścia w życie.

Uchylenie wiążących aktów prawa miejscowego

Wiążące akty prawa miejscowego tracą moc w następujących sytuacjach:

- z chwilą wejścia w życie wiążącego aktu prawa miejscowego uchylającego wcześniejszy akt;
- z chwilą wejścia w życie przepisów końcowych (derogacyjnych) innego wiążącego aktu prawa miejscowego uchylającego wcześniejszy akt;
- z chwilą utraty mocy przepisu ustawy lub rozporządzenia zawierającego delegację do wydania wiążącego aktu prawa miejscowego;
- z chwilą uprawomocnienia się wyroku Trybunału Konstytucyjnego stwierdzającego nieważność danego wiążącego aktu prawa miejscowego;
- w przypadku wiążących aktów prawa miejscowego przyjętych na czas określony, jeżeli okres ich obowiązywania upłynął.

Prawnicze bazy danych

Latvijas Vēstnesis – łotewski dziennik urzędowy

„Latvijas Vēstnesis” jest łotewskim dziennikiem urzędowym. Ogłoszenie informacji w tym dzienniku stanowi promulgację.

- Opublikowane w dzienniku urzędowym akty zawierają autentyczną treść norm prawnych oraz są prawnie wiążące.
- Nie można się powoływać na nieznaną treść aktów prawnych lub urzędowych ogłoszeń opublikowanych w dzienniku urzędowym.

Od 1 lipca 2012 r. dziennik urzędowy „Latvijas Vēstnesis” jest publikowany oficjalnie w elektronicznej formie na stronie internetowej <https://www.vestnesis.lv>. Z informacji opublikowanych na stronie internetowej <https://www.vestnesis.lv> przed tą datą można było korzystać wyłącznie do celów informacyjnych. Do tamtej pory promulgacji dokonywano w papierowej wersji dziennika urzędowego.

Ujednolicone wersje aktów normatywnych

Ujednolicone wersje ustaw, rozporządzeń Rady Ministrów i innych aktów normatywnych są dostępne na łotewskiej stronie internetowej <https://likumi.lv/>. Wszystkie ujednolicone wersje aktów normatywnych są publikowane wyłącznie do celów informacyjnych. Stroną internetową zarządza wydawca publikatorów [VSIA Latvijas Vēstnesis](#).

Wydawca publikatorów

Elektroniczny dziennik urzędowy „Latvijas Vēstnesis” jest publikowany przez tego samego wydawcę, który wydawał ukazującą się wcześniej papierową wersję dziennika urzędowego pod tą samą nazwą: [VSIA Latvijas Vēstnesis](#).

Urzędowy publikator działa zgodnie z międzynarodowymi normami ISO 9001:2015 (zarządzanie jakością) oraz ISO 27001:2013 (bezpieczeństwo informacji).

Czy dostęp do bazy danych jest nieodpłatny?

Tak, dostęp do łotewskiego dziennika urzędowego jest nieodpłatny. Elektroniczne archiwum ukazującej się wcześniej papierowej wersji dziennika urzędowego jest również dostępne bezpłatnie. Dostęp do strony internetowej, na której zamieszczono wersje ujednolicone aktów prawnych, jest również bezpłatny.

Linki

[Parlament Republiki Łotewskiej \(Saeima\)](#)

[Rada Ministrów Republiki Łotewskiej](#)

[Bank Łotwy](#)

[Komisja Rynku Finansowego i Kapitałowego](#)

[Komisja Przedsiębiorstw Użyteczności Publicznej](#)

[Dane kontaktowe organów samorządowych](#)

[Dziennik urzędowy – Latvijas Vēstnesis](#)

[Strona internetowa poświęcona ustawodawstwu łotewskiemu](#)

■ Ostatnia aktualizacja: 05/04/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.